

Druhé číslo

LUŠŤENINY

Občasník Podještědského gymnázia

Ročník čtvrtý

Vážení čtenáři

Nová generace. Ano, tak nějak lze definovat éru, do které se počátkem minulého čísla Luštěniny přesunuly. Nové rubriky, nové články, nová témata, nový design - a samozřejmě nová redakce. Ta prodělala díky minulému číslu doslova zkoušku ohněm. Ale nyní si můžeme oddechnout - nejhorší je překonáno a

přes desítky problémů je pro nás psaní Luštěnin stále větším potěšením.

Ohlasy na minulé Luštěniny byly vesměs kladné, ale často mi bylo vytýkáno: "....Jo docela dobrý, ale těch recenzí je příliš moc...." Sam jsem si toho byl vědom ještě dříve, než přilítla na mou hlavu první výtka. Čas byl prostě neúprosný a nám se nepodařilo vtěsnat hned do prvního čísla všechny nápady. Během Vánoc se nám vše uleželo, jednotlivé rubriky byly rozhozeny mezi redaktory a tak se staly Luštěniny ještě pestřejší, oslovi ještě širší publikum. A co že je tedy nového: malá "rubrička" Vzkazy (3), do které můžete posílat téměř cokoliv (co máš se vzkazem alespoň něco společného). Pro nadané matematiky a logiky Koutek matfyzáků (18), pro každého - podle mě výborná - rubrika Humor (13), dále jsme pro vás ve spolupráci s pedagogicko-psychologickou poradnou připravili několikadílnou rubriku Jak se učit (17) a zajímavá je též reportáž z jednoho super víkendu v Českém ráji (12). V tomto čísle jsme také otiskly povídku trochu "tvrdšího" ražení. Jsem si ale jist, že vás příběh vojáka v povídce Ivana Bernátka zaujme, "Válku" si můžete přečíst na straně 6. Počinaje dneškem se také rozšiřuje okruh autorů přispívajících do rubriky Poezie, máte tedy možnost výběru. V tomto čísle se taky rozpoutala debata na téma hry (nejen ony) a násilí, která jistě zaujme nejen počítačové hráče. Zájemce odkazují na strany 4 a 5. Ale nedebatuje se jen o násilí a brutalitě ve hrách, i drogy jsou velkým problémem dnešní doby. Jak se k němu stavi jedna z našich čtenářek se dozvíte na straně 19. Recenze her a především filmů byly rapidně omezeny, doufám, že již na únosnou míru. Ostatní rubriky se již zabydly a není třeba se o nich zmiňovat.

Stejně jako asi každý z vás, i my si dáváme pro rok 1997 svá předsevzetí: vytvořit ten nejlepší, nejčtivější, nejčtenější a nejpoutavější školní časopis v Liberci. Je to úkol nesmírně těžký, ale tím větší bude naše snaha splnit ho.

Závěrem bych vám rád popřál vše nejlepší do nového roku, hodně úspěchů jak studijních, tak osobních.

Nyní stačí již jen otočit stránku a ponořit se do prvních Luštěnin roku 1997.

Petr Váňa, šéfredaktor

Kdy je vhodné gratulovat

1.1. - Nový rok	28.10. - Vznik ČSR
29.2. - Pouze pro skrbliky	31.10. - Halloween
8.3. - MDŽ	5.12. - Mikuláš
1.4. - Apríl - (vhodný legrační dar, např. úmrtní list)	24.12. - Ježíšek
30.4. - Čarodějnice	25.12. - Vánoční den stresu č. 1
1.5. - Svátek práce - odpočivej!	26.12. - Vánoční den stresu č. 2
8.5. - Mír	31.12. - Konec roku
1.6. - MDD	
27.6. - Vysvěčeni	
5.7.6. - Křesťanská veselka	
1.9. - První zvonění	
30.9. - Mnichov	
3.10. - Sjednocení SRN	

REPETE

Za zveřejnění děkujeme
"agentuře" V+W
(VOMAKOS&WOLF).

Obsah

Kdy je vhodné gratulovat

2
Bugs
3
Poděkování
3
Vzkazy
3
Reakce na ...
4
RE: Reakce na ...
5
Povídka
6
Ah-64D Longbow
8
Dračí srdce
10
Glimmer Man
10
Websites
11
Quazzi
12
Humor
13
Poezie
14
Alanis Morissette: Ironic
15
Soutěž
16
Citáty a postřehy
16
Jak se učit
17
Koutek matfyzáků
18
Kritika kritiky
19
Volejbal a fotbal
19
Info
20

BUGS

aneb

Errare humanum est

Radši si sám zkritizuju vše co jsem udělal, než aby mi někdo "zdrbnul" byť jen malinkou chybičkou. Právě proto vznikl tento odstavec, konjugující chyby v předešlých číslech. Často totiž vznikly díky

překlepům situace časo až komické (Mufová Edita, prima - narozená 1954), které se mohou stát počátky velkých nedorozumění.

První věc, za kterou se chci omluvit všem, kteří mají třeba jen malý smysl pro spisovnou češtinu, je úvodník. Díky časovému stresu, nevyspalosti či snad duševní indispozici jsem byl schopen zplodit něco tak gramaticky a stylisticky hrůzného. Hanba mi! Necht' mi má stáda uhynou a mé diamantové doly teží jen písek. Nic nesmyje tento odporný a hanebný čin (i když je nutno podotknout, že druhá "vářka" čísel vydaná v pátek byla prodávána již s úvodníkem novým - opraveným).

Další hrůzná chyba, tentokrát ale menšího formátu, jistě zamotala hlavu nejednomu čtenáři. Jedná se o recenzi na Mission Impossible, kde kromě nepovedených obrázků také nenavazovala recenze z jedné strany na druhou. Stalo se tak pravděpodobně v důsledku chyby způsobené patrně mou mladickou nerozvažností. Na poslední chvíli byly některé obrázky smazány, text se posunul a aby to hezky "vycházelo," byly některé řádky vypuštěny. I to se stává. Správné znění je tedy: "Režisér Brian de Palma rozehrál opravdu napínavý příběh, ve kterém sice

vystupuje velké množství současných hollywoodských hvězd, ale přesto nejsou základním stavebním kamenem filmu. Opravdu hrají jen své role a vytváří tak barvitý příběh plný nečekaných zvrátí. Bohužel je to někdy až na škodu, často neví divák dychtící po další akční scéně, kdo je kdo, kdo je dobro a kdo je zlo."

9, 8, 11. Takový byl sled stran uprostřed prosincových Luštěnin. Logicky uvažujícím bytostem většinou asi došlo, že po straně 9 má být strana 10, a že po 10 následuje 11, takže každopádně - další nesmazatelná chyba.

Je to až neuvěřitelné, ale za těch pět let co chodím do jedné třídy s Janou Jilemnickou, jsem nepřišel na to, že se jmenuje Jilemnická a ne Jilemnická, jak jsem ji podepsal pod její bravurně napsanou povídkou (Slepice). Hluboce se ti, Jano, omlouvám.

Strana 18, dotazník. "Jo je dobře napsanej, grafika taky dobrá, otázky slušný" chvátil jsem si ho. Ale ouha! Kdo z vás by si vytrhl celou stránku z časopisu, za který dal 7,- Kč (někteří "oblíbenci" i více). Přiznám se, já tedy ne. A protože se jedná o věc opravdu důležitou pro další vývoj Luštěnin, dořídil jsem dotazníček na samostatné strany, které v této době pravděpodobně již vyplňujete.

Možná vám zde chyběl výčet mnohých typografických chyb (křídle, lech, závorky uzavírající vzduch apod.), ale jistě pochopíte, že by seznam všech uletu v minulém čísle zabral (minimálně) několik dalších stran. Prostor je přeci omezený, a proto končí i dnešní vydání BUGŮ. Loučí se s vámi Petr Váňa a šotci, kteří přežili náš drastický pumový záťah.

Každý jistě uzná, že je alespoň slušnosti poděkovat všem, kteří se na vývoji Luštěnin podíleli. Často se jedná o práci či tento dobrým duším: p. prof. Fialovi za obrovskou výpomoc a věnovaný čas při ořezování Luštěnin; paní Svobodové a Vánové, které poskytly počítače a tiskárny; p. prof. Ubišovi za získání možnosti tisku; Pavlu Svobodovi za pomoc v krizových situacích; Ondrovi Novákovi a Zuzaně Potužákové za pomoc při "sešívání" Luštěnin; paní Kuhnové a Šiftové za okamžitou kontrolu a opravu úvodníku ver.2; celému profesorskému sboru za trpělivost v době našeho okupování kopírky a především paní ředitelce za materiální podporu. Závěrem bych rád poděkoval Ondru Semerákovi za to, kam až Luštěniny dovedl, a doufám, že ho svou prací jedině potěším.

Poděkování

pomoc, bez které by nikdy Luštěniny nespátřily světlo světa, a proto patří dík celé redakce (jsem přesvědčen, že i váš) paní Svobodové a Vánové, které poskytly počítače a tiskárny; p. prof. Ubišovi za získání možnosti tisku; Pavlu Svobodovi za pomoc v krizových situacích; Ondrovi Novákovi a Zuzaně Potužákové za pomoc při "sešívání" Luštěnin; paní Kuhnové a Šiftové za okamžitou kontrolu a opravu úvodníku ver.2; celému profesorskému sboru za trpělivost v době našeho okupování kopírky a především paní ředitelce za materiální podporu. Závěrem bych rád poděkoval Ondru Semerákovi za to, kam až Luštěniny dovedl, a doufám, že ho svou prací jedině potěším.

Petr Váňa

Vzkazy

Časopisu Xaver

Přejeme vám do nového roku hodně úspěchů, kopírníků, nápadů a spokojených čtenářů.
Redakce Luštěnin

Všem, kteří na mě nezapomněli

Děkuji všem, kteří mě ohněli z dobrou nejhezčím rozvedat - moc jste mi pomohli.
Petr Váňa

Medvěďovi

Díky za básničku, dotazník, navštívy, pohled a pomoc s Luštěninami.
Petr Váňa

Panu Bělíovi

Zvěrečku, šelton je bomba věc, díky!
Redakce

Výkrmnám Mc Brukva

Minoro endojenjon vpravilní v roce '97, iam opožďené přeje redakce Hami namí

Vivat našim Putiliovým,

at jim je věčně hláuce, že nejeprá,hlavně zaraví, přeje naše redakce

Reakce na článek Petra Váni z minulých Luštěnin

Lukáš Merz

V minulém čísle jste se mohli rozplývat nad nádhernou počítačovou hrou zvanou Quake. Měi jsem možnost tuto hru si doma zahrát, ale po půl hodině hry jsem dospěl k názoru, že zase tak perfektní není a v rámci zachování si vlastního rozumu a duševní pohody jsem jejich 70MB s úlevou smazal. Nehodlám se však zde zabývat tím, co mě ve hře chybělo, co postrádala grafika a zvuky - po formální stránce provedení považuji hru Quake za naprosto špičkovou a pravděpodobně za vrchol celého počítačové zábavného průmyslu. Ale taky za vrchol zábavné počítačové brutality a nebezpečí.

To, co způsobil před par lety Doom, to byl šok, protože nikdo zatím tak provedenější zabijáčku neviděl. Vstal-li jsem po večeru hraní Doomu od monitoru, tak jsem se bál, aby na mě z pozarohu nevyskočila zrůda a nezačala střílet. Toto se mi ovšem stalo po pěti minutách hraní Quakea. A myslím, že to je to, hrozné a nebezpečné. To je to, o co tvůrcům jde - o odtržení od reálného světa. Vtáhne vás do svého vnitřního násilného světa jako nic jiného. Splňuje přesně to, co se od takových her čeká - odtržení od reálného světa. Ale není odtržení od reality příčinou užívání drog a nakonec likvidace osobností? Nepřijde vám, že v takových hrách jde vlastně o analogii užívání drog? Nemyslíte, že se lze stát závislým na počítačových hrách? Myslím, že Quake způsobil něco podobného jako příchod cracku na trh s drogami. Jako nový, dokonalejší a navykovější nástroj jak zbavit lidi zdravého myšlení? Pro srovnání: člověk, který užívá jakési svinstvo kdesi pod mostem a člověk který "paří" Quakea + hry jemu podobné od rana do večera (viz. paranoidní redakce časopisu Score, Dooman) - taci lidé mají něco velmi důležitého společného a to je to, že ani jeden nedokáže standardně logicky uvažovat a myslet. Jdete-li si takhle jednou s kamarádem na večer "zapařit" síťového Quakea, je to v podstatě to samé, jako kdybyste se šli zkouřit hašem. Večerní "paření" je sice mnohem zdravější fyzicky, ale není to v žádném případě zdravější psychicky. Půjdete-li takhle "pařit" stokrát, bude to mít přibližně stejný efekt, jako kdybyste se šli třicetkrát zhulit. Půjdete-li "pařit" např. DynaBlaster, bude to jako když půjdete kouřit seno; půjdete-li "pařit" Quakea, bude to jako když půjdete kouřit crack. Je každého soukromá věc, jak se půjde bavit, jenomže společnost pak bude na takovéto závislé chudáky doplácet stejně jako dopíací na narkomany.

Dále mne zarazilo to, co ještě jsem ve nře viděl a chtěl bych vám sdělit svůj názor. To, co se odehrávalo v Doomovi před lety je jenom slabý odvárek proti tomu co vám nabízí Quake. Doufám, že by snad někde měla existovat hranice toho, co normální člověk snese a jsem zvědav, s čím na nás Quake nebo DukeNukem3D přijde příště. Tak brutální hru libující si v oplzlých morbidnostech jsem skutečně ještě neviděl (nehrál jsem DukeNukem3D). Proč je třeba vidět mrtvolu ze všech stran? Proč je třeba aby nepřátelé znova vstávali a vy jste si mohli ještě jednou střelit a dodělat ho třeba zblízka? Skutečně nechapu úruh lidí, kteří pracují jak šílenci ve dne v noci na počítači, aby vám mohli přinést dokonalý obraz mrtvého člověka ležícího v krvavé kaluži svých vlastních vnitřností s děsivou grimasou v obličeji. Ty lidi, kteří pracují aby mohli vydělat na tom, že se na takovou scéněni můžete podívat ze shora a ze všech možných úhlů. Představte si, ve firmě ID Soft, které Quakea zplacila, jistě monia vzniknout tak absurdní situace, že by zaměstnanec vnozen, jelikož dobře nepropracoval rozstříleného psa tak, jak ho propracoval jiný. Šef mezi zaměstnanci chodil a říkal: "Víc krve." "Trocnu víc to voko ven." a podobně. Takovou brutalitu, jaká je dnes nejenom v akčních hrách ale i filmech, lze snad chápat jediné jako nadsázku nebo snad parodii či bohužel brát to jako demontní znyralost a sadismus jakési skupiny šilenců. Když dnes někdo vytvoří něco "na vážno" může to jinému připadat nadsazené - ale i naopak! Kdo ví jak to si tvůrci DukeNukema či Quakea myslí. To, že v DukeNukemovi nrdina odrtně postřížená bestie hlavu a do zbylé části těla vykoná svou velkou potřebu, to lze chápat normálně? Hranice co je "vážné" a co je už ironie, parodie nebo snad politovaninodná ubohost je jisté u každého individuální. Někomu stačí vidět ve filmu pistoli a ma dost, někomu nestačí ani zaživa vydlobnutí oka propisovací tužkou. Ale je třeba zapíhat do takových extrémů? Neměli bychom se tímto věcem ve vlastním zájmu bránit? Tomu, kdo teď mačká chladnokrevně kohoutky pušek na počítači nebude jednou dělat problém zmačknout ho chladnokrevně doopravdy.

A nakonec ještě jednu poznámku. Kdo nepovažoval Romanem Konvalinkou pc počítači inzerovaný horor na Nové za parodii nebo morbidní a sadistickou nadsázku či imbecilní hovadinu, toho upřímně lituji. Případně odezvy prosím do dalších Luštěnin.

RE: Reakce na článek .....

"..... a vše pohltila tma. Zažehl jsem svíčky, zapálil kadidelnici a hrubě jsem popadl svými zkrvavenými pařáty nejbližšího kozlika. Jeho mekot připomínal pláč nemluvněte. Byl to zkrystalizovaný strach ... i přes to jsem bez sebemenší lítosti pevně uchopil dýku a vydal jsem ze svého hrdla řev, který snad nemohl být ani lidský. A pak, jako šiletko nořící se do vaší kůže, protala dýka hrud' k smrti vystrašeného kozlika." Jo, pak jsem si oddech, omyl si ruce mýdlem s jelenem a zasedl jsem za klávesnici svého počítače a pustil si Quakea. Lukaši, tak nějak si představuješ počítačového hráče, zničeného hrami? Tak má podle tebe vypadat lidská troska zničená gameskami ne nepodobnými Quaku? Hm, mám pocit....

Cynismus stranou: To, že považuješ Quake "za vrchol zábavné počítačové brutality a nebezpečí" je jen důkaz toho, že se v dnešním světě počítačových her

opravdu neorientuješ. Mohu tě ujistit, že Quake je pohádka proti takovým hrám jako je Phantasmagoria 1 a 2, Aliens, Harvester, serie Crusader, Mortal Kombat 1,2,3 apod. Bohužel to není skutečnost, která by mě, jako obhájci her příliš nahrávala, přesto jsem se o ni zmínil. Proč? Jistě jsi někdy přečetl nějakou knížku zábavné literatury, že? Je také přinejmenším pravděpodobné, že jsi se setkal s nějakým hororem (např. od E. A. Poe - to znamená s kvalitním hororem). Pakliže tě kniha zaujala, jistě jsi pocítl určité vtažení do děje, do tamního světa - ODPOUTANÍ OD REALITY. Přesně to, co sám na hrách kritizuješ: vtažení do děje je to největší kouzlo, jaké ti může kniha nabídnout. A u her je to ještě intenzivnější (sam jsi hlavní hrdina, vše vidíš,

slýšíš).
Teď ale zaleží jen na tobě, jak se k

tomu postavíš. Dokud bereš tento druh zábavy jako hru, je vše v pořádku. Teprve až překročíš tu pomyslnou hranici nastava zde jistý druh nebezpečí, že to na tobě může nechat nějaké psychické následky.

➤ Ale srovnávat hraní her s bráním drog je naprostá pitomost - názor změním až mi ukažeš konkrétní případy, kde to došlo tak daleko, že bylo nutno vyhledat třeba psychologa. Porovnej si sam pro sebe následky pětiletého intenzivního užívání drog a následky pětiletého bavení se hrami. (Myslím si, že jsem zajímavým příkladem toho, že to hranu není zas tak vražedné, jak popisuješ - ještě mě neodvezli. Co se týká tvých narážek na "paranoidní redakci časopisu Score" jsou

Tvoje další narážky na firmu alá IDSoft patří spíše o par stranek dale, do rubriky Humor. Bohužel, co již není tak vtípné, je skutečnost, že to lidi rádi hrajou. Tady se máme ptát proč? Proč prahneme po tom, abychom mohli ustřílet mutantovi hlavu brokovnicí. Kde se to v nás bere? On vlastně ten IDSoft dělá jen to, co se lidem líbí. Takže není důvod narážet na brutální autory, ale na krvejačné spotřebitele tohoto softwaru (samozřejmě nejen softu, stačí si zapnout televizi. Novu specialně). Kdyby byl totiž každý jako ty, Lukaši, nikdo by si něco podobného nekoupil, a firmy by byly nuceny tvořit něco jiného, mirumilovnějšího. Bohužel tomu tak není.

Ale co, nikdo tě to nenutí hrát. Nikdo tě násilím nepřinutí něco takového kupovat, a to je tvoje obrana. Příště Quakea ani nespouštěj, televizi nezapínej - stačí vidět jen to násilí kolem sebe a člověku je z toho na nic.

Na druhou stranu je hranu her jen obyčejná zábava srovnatelná s čtením křížek, sbíráním známek, brnkáním na kytaru - vždy se jedna jen a jen o zábavu.

Pro mě samotného je hranu her jedna z nejlepších možností, jak si užít svůj volný čas. Za těch téměř již deset let jsem poznal stovky nových světů, zažil neuvěřitelné příběhy, zachránil vzdálené civilizace, vytrul tolik bitev, odhalil zdánlivě neodhalitelná spiknutí, rozluštil nerozluštitelné, dohrál nedohrately. A vždy cítím téměř dětskou radost když slyším: **WELL DONE, SOLDIER. MISSION ACCOMPLISHED**

Petr Váni

VÁLKA

Na náměstí stál voják. Nebylo to obyčejné náměstí v obyčejném městě. Toto město bylo zničeno válkou. Zohýbané lampy pouličního osvětlení, vypálené vraky automobilů, trosky, suť a rozbité výlohy, to jediné činilo společnost vojáku, na kterém byly vidět útrapy, kterými prošel. Důkladně si ho prohlédneme. Rozbitá přilba pořád padající z hlavy, maskáče propálené a umazané od krve a omítky, utočná puška, připnutá na hrudi a boty, které již delší dobu nikdo neležel. A nesmíme zapomenout na obličej, v němž byla poznat unava a vyčerpání. Obličej, ani hezký, ani odpudivý. Obličej člověka, do kterého byste neřekli, že by zabíjel člověka. Obličej mládeho muže, který se zde ocitl náhodou. Bohužel se na náměstí neocitl náhodou, ale kvůli rozkazu z velitelství. V rozkazu stálo: "Řídit dopravu ustupujících vojsk do centra". Nic víc, nic méně. Voják s pořadovým číslem c54g (již dávno nebylo pro armádu důležité jméno), zde stal pět hodin a neměl co usměrňovat. Jediný incident se skupinou civilistu vyřešil granátem. Právě vzpomínal na svůj život před válkou, na nalet, ve kterém neztratil rodinu, ale iluze, když uslyšel odkudsi z dálky hluk motorů. Připravil si pušku ke střelbě a zamířil do ulice, odkud hluk vycházel. Na náměstí pomalu vjela kolona vozidel. Tři nákladní vozy a tři tanky. Nákladní vozy ale vezeš něco, co se vojáku vrylo do paměti. Mrtvolky. Mrtvá těla naházena na hromadu na špinavé korby vozidel. Leželi tu všichni. Vojáci vedle civilistů, bankéři vedle prodávačů, čníci vedle boháčů. Hnijící znetvořená těla, vředy, puchyře po zásahu plynem, tluste, zčernalé jazyky visící z němých ust, slepé oči zírající navždy k obloze, utržené ruce, rozdrčené kosti... Některá z těl se pohnula - to když nákladní automobil vjel do vymołu, nebo když některé z těl nebylo docela mrtvé. Jakási mrtvola postarší pani oblečená do kytického- vaných šatů vojákovi zamávala, ruka se gro- teskně kývala ze strany na stranu. Když tento bizarní konvoj zmizel v jiné ulici, vjely na náměstí tři tanky. Tankisté, vysunutí z poklopů na věžích tanků, ze všeho nejvíce připomínali mrtvolky vezené na korbách před nimi. Oči zapadlé v očních důlcích, propadle, špinavé a neocholene tváře pod

helmami byly absolutně bez výrazu. Tanky byly ověšeny suvenyry získanými v bojích a trofejemi: svatební šaty potřísněné krví, lidské lebky svázané dohromady drátem - sbírka bezcených a mnohdy zruďných věcí. Za tanky jel poměrně normální džíp. Řidič za ušpiněným předním sklem skoro nebyl vidět, střelec, opírající se o kulomet a otrhany důstojník, to byli lidé, kteří rozhodovali o osudech lidí. Voják je znal. Patřili k stejné divizi. Džíp chvíli manévroval, pak pro změnu zapadl do bláta a nakonec přijel až k vojákovi, zastavil a důstojník z něj vystoupil. Zasalutoval a po chvíli přemýšlení vytáhl z kapsy umaštěný papír. Poté začal číst: "Voják C54 g se má dostavit na velitelství. Podle rozkazu majora Floweho jste převelen na velitelství". Pak přestal číst zamrkal, jakoby nevěřil svými očima a zeptal se: "Tady pišou za mimořádné zásluhy v boji má být vyznamenán Zlatou hvězdou. Je to pravda?" Voják se na chvíli zamyslel. "Jo je to pravda" odpověděl. "Zničil jsem bazukou tři tanky. Ukořistěná RPG-7. Trčela u nás ve skladu a nikdo s tím neuměl zacházet. Pak napadli velitelství a já jsem ten kram popadl a bum! Bylo po nich." Důstojník se zasmál. "Tak už vim, komu to vezem." Vrátil se k džípu a z příhrádky v palubní desce vytáhl malou dřevěnou skříňku. Otevřel ji, třesoucíma rukama z ní vytáhl medaili a připnul mu ji na maskáče. Poté začal naučený proslov: "Vojine C54 g, jste vyznamenán řádem Zlaté hvězdy. Blahopřeji vojine Stanley Bricksleyi. Vaše rodina by na vás byla pyšná. A nyní pojedte prosím se mnou." Voják uposlechl, ohromen tím, že po dlouhé době uslyšel své jméno. Sotva nasedl, džíp se rozjel. Projížděli ulicemi města. Míjeli trosky domu, objížděli kratery po granátech ve vozovce. Čím více se blížili k centru, tím více míjeli lidí. Zpočátku pouze vojáky, nebo bloudící šilence, později obyčejně lidí, kteří většinou prodávali nakradené potraviny a šperky. Projeli několika kontrolami, až se dostali do centra města. Kdysi zde byly obchodní domy, autobusové nádraží a obytné bloky. Dnes zde jsou zákopy, barikády a automatické proti- letecké raketové systémy. Uprostřed náměstí byl postaven bunkr. Velitelské stanoviště, jak byl bunkr nazývan, byl z větší

části pod zemí. Na náměstí se shromáždily hordy civilistů, které se snažily dostat za barikádu z vraků automobilů, postavenou vojáky. Vojáci na barikádě odstrko- vali lidi, lezoucí k nim nahoru tyčemi, kopali do nich, ale nevystřelili. Munice se měla šetřit. Džíp se proplétal mezi lidmi, kteří se snažili do něj dostat, mlátili do předního skla a pokoušeli se z něj vojáky vytáhnout. Střelec musel vystřelit několik výstražných salv do vzduchu, teprve potom se lidé rozestoupili a uvolnili džípu cestu. Džíp dojel až k barikádě. Důstojník se prokázal identifikační kartou, hlídka odstranila zátaras a pustila džíp dovnitř. Velitelství připadalo vojákovi (nadále Stanley) po špinavých ulicích až přespříliš čisté. Získal "pokoj" v druhém patře bunkru. Stolni počítač, stůl, židle, pohovka, skříň a hygie- nické zařízení bylo jediným, co se v místnosti nacházelo. Stanley však příliš dlouho pobýval v různých troskách a ruinách, proto mu místnost připadala komfortní. Umyl se, oholil, převlékl a vydal se na průzkum bunkru. Velení všem vojskům v oblasti tzn. v městě obstarávalo osm operatorů sedících v řídicím centru. Na rozkazy generálu přesunovali divize z místa na místo, řídili automatické obranné a útočné systémy. Operatori seděli v anatomicky tvarovaných křeslech bez pohybu, napojeni na umělou výživu a podpůrné jednotky, dívali se bez hnutí na monitory počítačů přehlcené údaji a tupě vykonávali rozkazy. Stanley stal uprostřed místnosti, když se na něj jeden z generálů otočil. "Vojine, co tu děláte? Toto je velitelství! Okamžitě zmizte!" Stanley se postavil do pozoru a zasalutoval. "Vojin Stanley Bricksley. Mámi se hlásit na velitelství za účelem řízení bojových operací, pane." Stanley nehnul se. Bloufal a doufal, že mu bluf vyjde. Vyšel. "Dobře, vojine. Připravte se na řízení operací za patnáct minut." Stanley se otočil a odcházel. Zrovna stál ve dveřích, když svět vybuchl. První, co začal vnímat, byla zima. Potom přišly na řadu další pocity. Slyšel hvízdání větru, skřípení kovu, praskání ohně, cítil víhko. Pomalu otevřel oči. Uviděl oblohu nasaklou deštěm, kouř, byvalý strop bunkru, ocelové traverzy a dráty, které pokroucena čouhaly z betonu. Současně s tím si uvědomil bolest v rameni. Opatrně vstal a praštil se hlavou o ram dveří. Proklínaje svou nešikovnost, začal hledat cestu ven. Jedinou možnou se zdála střecha. Pokrouceny a znetvořeny těl okolo sebe si nevšiml. Po drátech a hromadách sun vyšplhal ven. Bolesťivě si pořežal ruce a rozervál svou uniformu. Po několika minutách šplhání a často padání se dostal na bývalou střechu. Náměstí okolo bunkru se změnilo v játko. Lidé, kteří byli shromážděni na náměstí, byli všichni mrtví. Někteří sežehnuti, někteří pouze leželi různě pokrouceni. Stanley pomalu sešplhal dolů

a vydal se na pochod mezi stovkami mrtvých. Bloudil ulicemi jako ve snu. Míjel ulice s nic nefikajícími názvy. Proplétal se mezi vraky automobilů, zakopával o těla civilistů a vojáků, hledal potravu v troskách a stále častěji jednal pudově. Zabloudil do zničené starice metra. Sešel po schodech na nástupiště. Nevšiml si strhaného obložení stěn, drátů visících ze stropu, temných výloh obchodů a najednou kračel tunelem, zakopával o pražce, narážel do stěn, nořil se do stále větší tmy - a najednou vystřízlivěl.

Registroval víhko, tmu, hnilobný zápach. Měl pocit, že se na něj stěny zřítí, že se topí, že nemůže dýchat. Dostal strach a propadl panice. Snažil se dostat ven, ale nořil se hlouběji do tunelu. A pak najednou uviděl v dále světlo.

Konec I. části

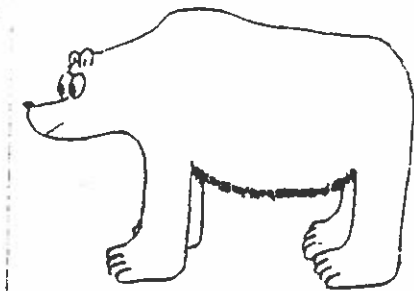
Ivan Bernátek podruhé:

MEDVĚD NA JEŠTĚDU

Jednoho krásného dne léta páně xx.xx.xxxx jsem se vydal se svým Pavlem Svobodou a panem prof. Fialou sáhnout na Ještěd. No vydal... byl jsem bruzdně zburcován a vzbuzen brzy ráno naším zvonkem domovním. Za dveřmi stál PS (nechce se mi psát dlouhé jméno) a s lišáckým výrazem se me optal, zda-li se nechci začastit sjezdu naší velehorny na saních. Souhlasil jsem. Po naročných desetiminutových přípravách jsme vyrazili. Jízda v tramvaji moc zajímavá nebyla krom toho, že jsem zranil a opět našel své rukavice (ty zde sehraji velkou roli, myslím v tomto příběhu) a navíc se k nám přidal p. prof. Fiala. Na konečné jsme vystoupili a očekávali dámskou společnost prezentovanou našimi spolužáckami, které přislíbily účast. K naší velké lítosti se nedostavily. Čas jsme si alespon zkrátili spjžením přilehlého mini-svahu. Zde se prokázaly moje rukavice jako absolutně nedostatečné. Tepeine izolovar dokázaly az pote, co byly obaleny tlustou vrstvou sněhu. Během jízdy na Ještěd jsme se pokochali Libercem pod smogovou pokličkou. Nastěti bylo skvělé počasí a výhled z Ještědu byl nádherný. Nahore nastal touzebně očekávaný okamžik. Osedlali jsme saně a boby a hurá z kopce. Jeli jsme po silnici od hotelu Ještěd směrem k malebné pastoušice o trocnu níže. Rychlost byla ucházející, ba: lidé nám ochotně uskakovali z cesty. Dole jsme zastavili a vydali jsme se na Planě. Jízda byla opět úctivá. Vše šlo hladce dokud jsme nedojeli k jakési sjezdovce. Po krátké poradě (me namůky na téma sebevrazda) bylo rozhodnuto - jedem. S PS jsme osedlali saně a rozjeli jsme se ze sjezdovky. Pavel měl řídit a ja navádět, kdyby... kdyby jsem něco viděl. Nakonec vse dopadlo dobre. Jízda byla superrychlá a za sprána od sjezdará stala. Cestou nahoru nas začal pronásledovat skur horske služby, ale naše maskovací schoonnost nas ukryla i před zraky nepřátelských nizkoletých letounů.

"Tenk horske služby, Hvězdare sanum 143739214. Na svahu byla okroucovaná skupina nepřátelských mužů, které saněmi a boby paralyzovali, zneškodnili. Paralyticiim se podařilo uniknout i přes naši vystrážnou palbu a střežící a čataim průzkum. Čelá akce musela být předem připravena pravděpodobně v létě...." Nakonec nastal čas pro cestu domu. Cestu tobogánem jsme zavrhlí a tak jsme jeli jinudy. Seel jsem si na saně a pak -pojalil se mne zasílit medvěd. Objal mé rukama a ctil po me med. Snažil jsem se ujet, ale dohonil mě. Nastěti se z něj vyklubal Pavel Svooda. Med ale -teme nedostal. Cesta dolů byla nepřijemna proto, že se moje saně prokázaly jako levitáci. Furt táhly do leva. V tramvaji jsme se shodli, že akci zopakujem. I medvěd.

Ivan Bernátek

Byl to Senzační ples

První maturitní ples Podještědského gymnázia

Legenda grafu

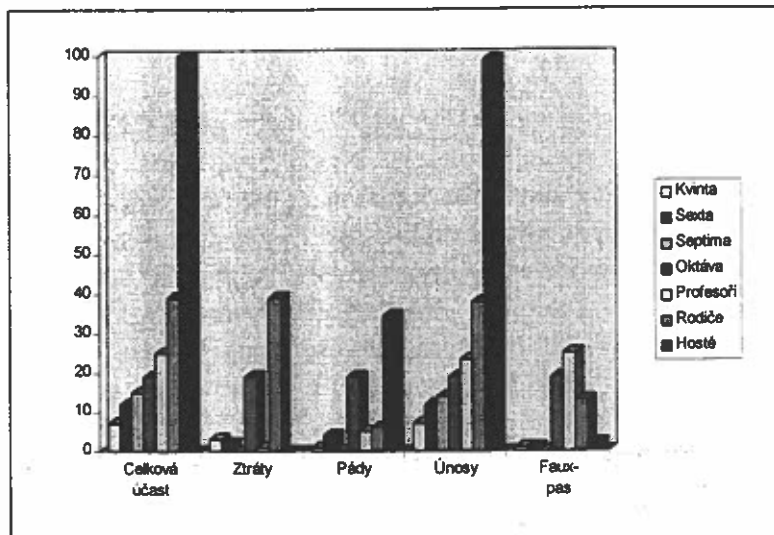
Položka ztráty představuje počet osob, které byly chvílemi z různých příčin bez sebe.

Položka pády označuje nejpoužívanější pády (u profesorů to byl vokativ, u studentů instrumentál, nominativ u rodičů a jejich rodičů)

Položka únosy zahrnuje unešenost účastníků plesu.

Položka faux-pas představuje počet účastníků, kteří se veselili zcela bez obav.

Údaje se pohybují v rozmezí. Směrodatná odchylka závisí na postoji čtenáře k podobným informacím, které se objevují v denním tisku.

Ze zápisníku neznámého účastníka, který byl po skončení plesu nalezen pod stolem v přísálí (ten zápisník, ne účastník):

... taky nevrátí. A Franta mi stejně neuvěří, že se ještě konaj podobný plesy jako za jeho mladejch let. Škoda že tu nejní. Takový časy se už taky nevrátí. A Franta mi stejně neuvěří, že se ještě konaj podobný plesy jako za jeho mladejch let. Škoda, ...

Zeptali jsme se našeho předního filosofa, jaký byl 1. maturitní ples PG:

"Z materiálního hlediska by se dalo mluvit o tom, že v objektivních disproporčních jevech subjektivismus zase jednou determinoval objektivní realitu."

Děkujeme za upřímnou odpověď.

SOJA

Zaručený recept na ples dle kuchařky Dana Nevařila (strana 258):

Ingredience:

nejméně 19 studentů posledního ročníku

1/2 kg skopových hlav

tucet čestných hostů

špetku pikantních anekdot

dobře naložené profesory

vino jedna báseň

nazhavený orchestr

Postup:

Studenty obereme, vykostíme. Čestné hosty necháme usadit, skopové hlavy necháme okapat a potom je vyhodíme. Nádivku z profesorů a pikantních anekdot rozetřeme po parketě. Vše lehce podusíme ve víně a necháme uležet asi čtyři hodiny. Mezitím rozzhavíme orchestr, aby po úpravě neztratil šťávu. Připravenou směs za vysoké teploty řádně promícháme, aby se nám krmě nezpálila.

Podáváme horké, nejlépe s gusem.

3D Studio

verze 4.0

Vytváření materiálů

Nejdůležitější pro vzhled budoucích materiálů je zvolená kvalita vykreslení v 3DS existují čtyři druhy zobrazení - Flat, Gouraud, Phong a Metal. První je nejméně kvalitní (ale nejrychlejší), výsledkem je například krychle s ostrým přechodem mezi jednotlivými ploškami, které ji zobrazují. Phongovo zobrazení již bere v potaz zakulacení objektů, Gouraudovo zobrazení počítá navíc i s odlesky. Zobrazení Metal se používá ve výjimečných případech, např. když je třeba napodobit odlesky v zrcadle, od pochromovaných částí vozidel, od vodní hladiny.

Materiály se vytvářejí zadáním různých parametrů podle toho, jaký druh povrchu chceme napodobit. V následující tabulce se nachází například nastavení pro materiál napodobující lesklé sklo.

První položka označuje rozsah odlesků na povrchu, druhá pak sílu odlesku světla. Znamená to, že když jsou obě

Shininess:	72	+	Soften
Shin. Strength:	100	+	
Transparency:	20	+	Sub In Out
Trans. Falloff:	90	+	In Out
Reflect. Blur:	0	+	
Self Illum.:	0	+	FaceMap

položky nastaveny na 100%, bude se pod určitým úhlem odrážet veškeré světlo vržené na předmět (asi jako na dobře vyleštěné kovové kouli). Řádek Transparency ovlivňuje průhlednost vzhledem k pozadí, Transp. Falloff určuje, zda bude předmět průhlednější k okrajům či ke svému středu.

Reflection Blur určuje, nakolik bude způsobený odraz jiných předmětů na daném povrchu rozmazaný, rozostřený (napodobení špinavého, mastného nebo nerovného zrcadla). Self Illumination je položka vlastní svítivosti objektu. Při 100% je objekt úplně viditelný i v naprosté tmě (napodobení LED diod, neonových poutačů, rádia, uranu C235).

Kromě těchto základních parametrů je možné nastavit různé vzhledy povrchu přiřazením bitmap (obrázků ve formátech BMP, CEL, GIF, TGA, JPG, ...) na vnější strany

Map Type	Amount
Texture 1	100
Texture 2	100
Opacity	100
Bump	100
Specular	100
Shininess	100
Self Illum	100
Reflection	100

objektu. Běžně se používá různých bitmap se strukturou dřeva, mramoru, ale i třeba rozličnými nápisy a titulky. Parametry jsou podobné jako u předchozích voleb, pouze položka Bump určuje hloubku reliéfu v použitém materiálu (praskliny v kameni, hrubá omítka, vlnitý plech, zmačkaný papír). Hloubka se projeví hlavně při šikmém nasvícení světlem typu Spot, vytvoří se hluboké stíny a vystouplá osvětlená místa.

(případné dotazy nejlépe osobně do oktávy)

Oldřej Semerák

Pokračování z čísla ...

Už to je hodně, moc a moc

Na stránkách Luštěnin se opět vracím k programu, který si i v současné době zaslouží trochu pozornosti, i když jeho výrobní datum může v něčí tváři způsobit úšklebek. Dotyčný tedy může tuto stránku přeskočit... Potom nejspíše právě sedí za monitorem na kterém běží verze 3D MAX, zajisté má v pravé ruce digitizér, v levé sklenku zlatem se lesknoucího Jana Chodce a na klíně tři sličné sekretářky oděné pouze do mesh oblečků, jež zajisté nejsou v Gouraudově stínování.

Pokud jste nerozuměli předchozí větě, bude pro Vás lepší pokračovat v nějaké méně náročné práci, třeba si jděte okopat zahrádku nebo spočítat pár integrálů, to Vám pomůže mnohem lépe se odreagovat.

Po předchozím odstavci tedy zbyli mezi čtenáři pouze postavy jednoho z oblíbených Jiráskových románů (pro méně literárně zdatné: Skaláci), kteří lépe pochopí, o čem bude řeč.

Dočkali jste se...

O 3DStudio vyšla dokonce kniha! Je psaná ve slovenštině, dodává se k ní CD s desítkami animací, stovkami 3D objektů, kolem tisíce obrázků, materiálů a bitmap povrchů a několika polovolně šiřitelnými programy (znáte stavovou rovnici Shareware? "Shareware + zkušený uživatel = Freeware).

Knihovna materiálů a povrchů

Materials Editor

V předchozím článku byla řeč o vytvoření trojrozměrného objektu, jeho zasazení do scény, použití reflektorů a kamer. Zmínka o tom, že objektu přiřadíme jakýsi povrch "Dřevo" i s podrobným popisem toho jak 3DS pracuje s materiály, bude tedy náležitě rozvedena a vysvětlena v následujících odstavcích.

Co je pro 3DStudio materiál?

Je to soubor vlastností povrchu předmětu (odrazivost světla, barva, tvarování ...), které jsou všechny popsány pro každý materiál zvlášť a uloženy v modulu Materials Library (F5) pod názvy jednotlivých materiálů. Pokud načtete nějaký materiál a přiřadíte ho předmětu, určíte tím, zda například krychle (předtím pouze drátový model) bude vypadat jako z plastu, bude lesklá, matná, průhledná nebo zvrásněná puklinami.

[takto může vypadat materiál]

Popis Editoru Materiálů (Materials Editor)

F5 - Editor materiálů. Dílnička na výrobu materiálů, uložených v knihovnách s příponou *.LIB.

CTRL+L - Nahraje knihovnu materiálů

CTRL+S - Uloží knihovnu materiálů

G - Načte materiál z knihovny

P - Uloží materiál do knihovny

R - Vymaže materiál

T - Zapiše úpravy materiálu do pracovní scény

F - Načte materiál ze scény

C - Označený materiál přesune do 3D Editoru jako aktuální

Dračí srdce

Na film Dračí srdce jsem šel se smíšenými pocity. Tento žánr pro mě do této chvíle představovaly takové filmy, jako například Barbar Conan, Rudá Sonja nebo Pán Selem. V podstatě je to ten druh filmu, po jehož zhlédnutí vám schází už jen naleštěný meč se symboly hadů (nebo podobně havěti). Solidně vypadají i obyčejné lebky a chatná bederní rouška odhalující vaše vypracované tělo (Samozřejmě - myšleno obrazně. Především u něžného pohledu by totiž pouze bederní rouška nestačila pro onen užasný pocit sebevědomí a síly.) Pak vám brání již jen rodičové a zamčené domovní dveře v konání hrdinských skutků, pro které jste byli předurčeni. Přejde vás to po prvním otočení klíče v zámku, a tak si svůj meč a beder... teda hrdinský oděv necháte do snu. Tam kupodivu nenajdete rodiče a zámky pod naporem uslechtlé oceli (nebo z čeho ten meč vlastně mate) nevzdorují skoro vůbec.

Raklarna Libereckých kin tedy nebyla tím, co mě dostalo do promítacího sálu (nehleďte v tom žádné dvojsmysly. Nejsou tam.). Nebyť Luštěním a toho, že jsem chtěl vědět, jak vypadají "romantické a dobrodružné filmy z desátého století s draky" v roce 1996, tak bych do kina nevlezl.

A to bych udělal chybu. Oproti memu očekávání nejenže to Američané "nezmršili", ale oni dokázali vymyslet a natočit pěkný film o lásce, o hrdinství, o citu a o drakovi. Ne nebojte se. Těhle není jeden z mnoha filmů, kde žil bubací eslou dobu dělají Bu Bu Bu, nechutnosti jsou na každém kroku a kde si na konci dá francouzák svalraty superman se sličnou šťavajsnou osvobozenou na poslední chvíli z obětního stolu zloducha, z něhož po finalovém zapasu koukají kromě meče i jiné... ehmm... velmi nepěkné věci.

(vymražděna vesnice, polomrtvý princ...), ale pak následuje část naprosto uvolněná, perfektně promyšlená a skvěle vytvářející peknou atmosféru filmu. (Mimochodem, kdyby tato část nebyla taková, jaká byla (tzn. kdyby byla "radobyvážná"), byl by film propadák.) Přijdou si v ní na své milovníci takového toho nevírného, občasnou trochu černého humoru.

Uvolněná nálada pak přejde k očekávání posledního boje. Naprostým překvapením pro mě byla nápaditost tvůrců a perfektní technické zpracování. Drak byl totiž na filmovém

plátně jako doma. Snad jen trochu připomínal disneyovské postavičky, ale jinak byl dokonalý. Žádný pokus o napodobení mytického tvora. Drak. Jestli draci někdy existovali, tak vypadali přesně takhle. Počítačově animovaná obluda (drak sympaták) opravdu neměla jedinou chybičku (není se čemu divit, vždyť studia Industrial Light and Magic animovala třeba i Jurský Park... Park pozn. PV). Sean Connery půjčil svůj hlas opravdu tomu pravému. Dlužno říci, že ani herci nezůstávali ve stínu dračího hereckého výkonu a byli velmi přesvědčivi.

Asi bych měl taky něco zdárnout. Takže: mnozí mi po přečtení této recenze budou pravděpodobně říkat takové ty věci jako: "Dračí srdce je bilbost. Jak jsi o tom mohl napsat něco takového?!" Je to bilbost, ale moc pěkně natočena. Kromě toho se Dračí srdce musí posuzovat jako celek. A jako celek je to dobrý film. Další, co mi vadilo, byly titulky. Nejenže se mi k tomu filmu vůbec nehodily, ale vzhledem k tomu, že Dračí srdce je spíš pohádka pro děti, bych očekával český dabing (který je ale většinou naprosto udušný - pozn. PV). Na druhou stranu, hercům a zejména drakovi bylo v originálním znění výborně rozumět a nebyť problémů se slovní zásobou, byl bych se na titulky vyboď. Třetí chybičkou byl moc dlouhý závěr. Asi měl být oslňující, ale posledních pár minut vyznělo poněkud rozpacitě. Nebylo to ošklivé, ale k filmu mi to vůbec nesedělo. Celý film působil přirozeně, ale autoři ve snaze udělat

bombastický závěr šlápli tak trochu vedle. A ostatní chyby? Nebyly, resp. byly, ale jen v maličkostech. A to se stává. V tomto případě však víceméně nevadily. Tak aбыch to shrnul. Dračí srdce je pěkná a povedená pohádka o dobru a zlu (a s drakem). Těm, kteří mají rádi romantické pohádky, film mohou jen doporučit a ti, kteří se na slova "romantický film" dívají skrz prsty, by na něj měli jít taky. Možná, že změnu názor. Jako ja.

Meavea

Glimmer man

Vystoupil ze světa stínů, aby trestal zlo a násilí

Je to již několik měsíců, co se v Los Angeles stala první rituální vražda, při níž byly oběti zastřeleny a poté ukřižovány. Po nalezení dalších a dalších zohavených těl si jejich neznámý autor vysloužil přezdívku Rodinný muž.

Na vyšetřování tohoto případu pracuje černý policista Jim Campbell (Keenen Ivory Wayans) již nějaký ten týden, ale jeho snaha zatím nenašla odezvy. Snad proto je mu na pomoc přidělen tajuplný James Cole (Steven Seagal), studující kromě bojových umění také filozofii Dálného východu. Situace se ale značně zkomplikuje, když jsou na jedné z obětí nalezeny jeho otisky. Razem se ocitá v roli hlavního podezřelého, ale ani detailní pohled do jeho tajemství nepředělané minulosti neobjeví nic neobvyklého: ve Vietnamu působil u jedné ze speciálních úderných jednotek - specializace na boj zblízka. Tam si také vysloužil u svých nepřátel přezdívku Glimmer man: "... nejdřív vidíte jen stín, pak záblesk a je po vás ..."

Postupně skládá se svým partakem střípkou případu dohromady, aby přišel na stopu brutálního vraha, a tak očistil svou pověst. Později odhází Cole částecně karty a my se dozvídáme, že v pozadí všeho stojí ruska maříe a pan Smith, jeho bývalý velitel z Vietnamu.

Přiznám se. Steven Seagal nepatří mezi mě vysněné idoly a ani jeho filmy mě příliš neokouzly. Ternět vždy se jednalo o ubohou miančku, kde šlo jen o to, aby Seagal ukázal své umění rychlých rukou a nohou. Glimmer man konečně přichází s něčím novým. Zajímavý děj, tajemný hrdina, který má konečně sobě rovného spolutrače, s nímž se dobře doplňuje, kvalitní exploze, bojových scén je přiměřené a ani humor se nevytratil (ani nepřemýšlejte, na co je dobrý rozemletý jelen perus). Tentokrát se tedy nejedná o smutek, který by chvilu okouzlit vysokým počtem mrtvých, velikostí a četností výbuchů ani množstvím zdemolovaných domů a aut - chce jen pobavit. To je ale, bohužel, taky důvod, proč tento nenápadný hit brzy upadne v zapomnění.

The Glimmer Man, USA 1996

Režie: John Gray Hrají: Steven Seagal, Keenen Ivory Wayans

Petr Váňa

WEBSITES

Úvodem

Internet je velké množství počítačových sítí i jednotlivých počítačů navzájem propojených telefonními linkami, satelitními spoji, optickými vlákny a rozhlasovými vlnami. V současnosti je do Internetu odhadem připojeno více než čtyři miliony počítačů po celém světě a Země koruny české nezůstávají stranou.

Internet (zkráceně Net nebo Inet) se rozvíjí téměř živelně, bez toho, aby někdo přímo určoval, kterým směrem se bude šířit. V podstatě stačí mít odpovídající zázemí, dostatek nadšení a času, a váš počítač nebo vaše lokální síť se může stát dalším uzlem v síti. Každý počítač připojený do sítě dostane přidělenou adresu, která je v celém Inetu jedinečná. Jedině tak totiž můžete bez problémů využívat všechny jeho služby. Tato adresa je tvořena řadou číslic, což je pro normálního člověka velice těžké k zapamatování. Proto byl vymyšlen systém, který všechny číselné adresy převádí na poněkud srozumitelnější změř písmen a slov. Tento vynikající systém se jmenuje DNS (Domain Name System).

Z historických důvodů (Net vznikl v USA) je neoficiální dorozumivací řečí angličtina, proto je velmi vhodné ji alespoň částečně ovládat. Jiné jazyky se vyskytují většinou jen na území té které země (u nás je běžným dorozumivacím jazykem jak čeština, tak slovenština).

Podle Score č.22 zpracoval

Vyhledávací servery

<http://www.seznam.cz/>

<http://www.lycos.com/>

<http://mainkey.com/netresor/movies/direct.htm>

<http://www.lucasarts.com/>

Hackers&Crackers&Pirates

http://omicron.felk.cvut.cz/html/cia_hack/

<http://www3.sympatico.ca/wilma.mcquaker/hacking.htm>

<http://cia.ml.org/whiteboy/hack.htm>

Hudba

<http://www.coe.uncc.edu/~blfesper/alanis.html>

<http://www.addict.com/>

http://www.music.indiana.edu/music_resources/

Sport

<http://www.fifa.com/index.html>

<http://www.conntect.ca/formula1/>

<http://maxwell.uhh.hawaii.edu/hockey/hockey.html>

Časopisy

<http://www.usatoday.com/>

<http://www.nytimes.com/>

<http://www.lek.no/>

Muzea a galerie

<http://www.aragon.goya.es/>

http://www.columbia.edu/~jns16/monet_html/monet.html

<http://www.net.org/>

Filmy

<http://www.paramount.com/startrek/>

<http://www.foxhome.com/trustno1/-X-Files>

<http://www.moviepreviews.com/>

Hry

<http://www.westwood.com/>

<http://www.activision.com/>

INTERVIEW

Vzpomínáte si ještě na první webovskou stránku, kterou jste navštívili? Která je vaše nejoblíbenější?

Prof. Ubias

1. První byla jistě ta, která tam byla nadefinována jako počítač. To znamená vslib.cz

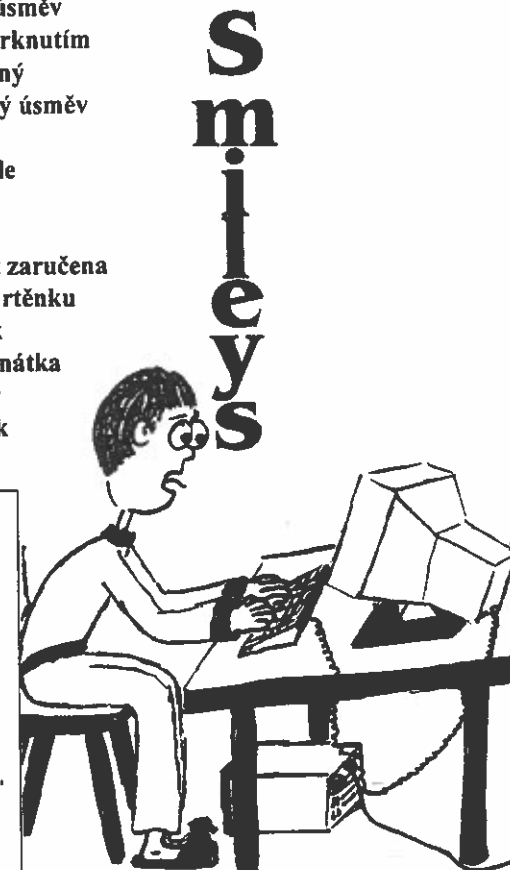
2. Je jich více, ale kdybych měl vybrat, tak asi www.HP.com

Petr Váňa

1. První na kterou jsem se dostal byla jedna z mých oblíbených

MAmedia.anet.cz.

2. Veškeré internetovské "undergroundy" včetně pirátských stránek.

Tato akce se uskutečnila první prosincový víkend, pochopitelně již za doprovodu krutých mrazů. I přesto ale platí: Kdo tam nebyl, o hodně přišel.

Možná, že spoustu z vás odradila návratka s tvrdými výhružkami, drasticky popisovaným pozadím cesty, a vezmeme-li v úvahu prosincové počasí, jednalo se takřka o hazard vydat se na tuto túru. Ale přece jen se sebralo pět švestek, tedy šilenců, kterým už nezáleželo na životě.

Ve čtvrt na tři jsme se sešli u vlakáče a přibraly (donutily) jsme čtyři zmatené peeráky (Beer program Liberec, dnes již Locus), kteří miřili na vyhrátou chatu a byli přinuceni k této sebevražedné výpravě. Chtě nechtě doplnili zásoby: na dračku šel především teplý "svetr" na tři a fosforové ponožky za třicet, údajně nejlevnější v kraji.

Pod vedením dvou zkušených Quazzů, Capa a Alla (pro zasvěcené Zdeněk a Pěňa) jsme se nakonec dokopali k vlaku. Jelikož jsme nějakou záhadou měli o dva lístky méně, byli jsme na příchod průvodčího dokonale připraveni. Jeden človíček (*přiznám se, černým pasažérem jsem byl já*, pozn. Petr Váňa) se fikaně ukryl na věhlasné známou vlakovou toaletu a druhý (Pavel Schnirch) byl utopen pod vrstvou batohů, bund a Mišou Kovářovou. Po přestupu jsme však narazili na pečlivější, možná střízlivější průvodčí, která už si nenechala všeho Quazzi na nos. Naštěstí nechtěla moc (dokonce jsme ještě ušetřili), a to bylo samozřejmě dobře. Bez peněz totiž nikdo neměl šanci.

Po výlezu z vlaku jsme byli označeni za partu "blbců." Ještě horším zjištěním však bylo, že jsme parta blbců bez lana, které se s ujiždějícím vlakem ztratilo do neznáma.

Nyní jsme se konečně mohli začít oddávat nezapomenutelným a slastným okamžikům, při kterých i těm zkušenějším vlhly boty. Po pěti hodinách chůze ve stylu: "Bacha, kořen ... dfff úúúúhhh" jsme se konečně doplazili k našemu přenocovacímu. Tuto noc jsme se moc nevyspali, jelikož Zdeněk, tedy Capa, chrápal tak silně, že nas stěny pískovcové jeskyně zasypávaly tunami a tunami pisku.

Druhý den nás čekalo velice příjemné probuzení. Ono mít poranu snů za krkem, ve spacáku a kdovi kde ještě je vsutku zajímavé. Po požití hrozného čaje s nespecifikovatelnou chutí jsme vyrazili na asi pětihodinovou hodinovou nezáživnou cestu. Znáte

QUAZZI

aneb Český ráj potmě

apod., oficiálně CK RATAB). Potom kohosi (*nějakého zvrhlíka* - pozn. PV) napadlo něco velice originálního - jít dál !!! Další cestu nebudeme popisovat, protože byste nám tu hrůzu stejně nevěřili.

Asi v šest hodin večer (něco kolem 8.15 Quazzovského času-ano měli jsme vlastní čas) jsme dorazili na kýžené místo - do centra Zóny (*neptejte se nás, co to je - sami to nemůžeme definovat*, PV). Celý víkend jsme přemýšleli o svém nejtajnějším přání a teď jsme je konečně mohli "vyklopit" do (prý?!) zázračné jeskyně. V zápětí jsme vyrazili hledat naše budoucí nocležiště. Z(a)mořené údy jsme nakonec složili, kde jinde, než v jeskyni, která však oplývala mnohem větším množstvím pisku než ta předešlá. Večer se hrálo na kytaru, chodilo pro vodu, popř. pro dřevo, zvracelo se, nebo se hledalo ztraceného Zdeňka. Prostě každý podle svého gusta. V noci se pak vyžili především milovníci vodních alias pískových postelí.

Za zmínku stojí také velice vitaná noční návštěva Vlka (zálesácký nálezce a zachránce Zdeněk) s jeho družinou. V *mimě* nespolečenském stavu se nám pohotově jali předvádět jeskynni netopyři.

Ráno jsme dopapali všechny zbytky (doporučení šéfkuchaře: sendvič typu řízek-řízek-řízek) a vydali se směrem, kterým jsem tušili malebné turnovské vlakové nádraží.

Ihned po příjezdu do Liberce jsme se "hlavně nenápadně" vydali hůlkovat ("Nábytek Hůlka, starostů půlka) a oslavili jsme skutečnost, že ještě žijeme. A pak hajdy domů.

Maminky z nás měly radost ...

Miša Kovářová a Hanka "Scully" Fejřová

to - strkáte nohy furt před sebe a nic. Zdrčení a vyčerpání jsme "dohopsali" na Hrubou skálu, kde jsme byli zachráněni od smrti hladu a kde jsme se setkali s ostatními instruktory (pro nezasvěcené: pořádají například tábory, vikendy

Knihomorna

Donaldson: Skutečný příběh. Přel. Kateřina Bártů
V silné staniční gravitaci, skoro 9g, si připadal jako z olova a navíc neměl vůbec chuť pít. (119) *Moloděc! Při trvalých 9 g by asi jiní záhy pili sami sebe.*

Částečné střely mu olizovaly boky, ale naštěstí nezpůsobily nějaké závažné škody. (str. 161)
Prostě byl jenom olizanej - pořád lepší, než bejt vylizanej.

Wagner: Předivo tmy. Přel. Petr Vávra
Vnitřnosti lnuly ke skále. (str. 34)
Byla to láska na první pohled.

"...přehlédli (Kane - člověk) cestu očima, které viděly v temnotách lépe než lidské." (str. 41)
Pak je šoupl do kapsy a používal opět své vlastní.

Feist: Mág - Učedník. Přel. Agáta Kratochvílová
"Vaše milosti," řekl jeden z nich, "zaslechli jsme mezi stromy pohyb." (str. 211)
A nezahlédli tam také spoustu hluku?!

Co je tady k smíchu?!

Postřehy z hodin

Prof. Jansa: "Vemte si biologický systém na záchod a buďte tam, dokud se ho nenaučíte." "Tak z toho bych se asi pos..." Pavel Svoboda při hodině biologie

Opět prof. Jansa: "Děti se rodějí s ocáskem..." Hlas z publika: "A kde ho mají?!" "Kde asi! Na čele!!!" Odpověď popuzené Adély Zumrové.

Prof. Tučka: "Prosím?! Rómové?! Rómové?! Cigoši! Jo tak ti jsou arijeti (jak vyšitý - pozn. red.)." Odpověď na otázku při hodině zeměpisu týkající se ras a rasizmu.

"Zasnažte se správně vyjádřovat." Prof. Srbová při zkoušení.

Pride cudzinec do trafiky:

- Do You speak English?
- erm, hmh, Jes.
- Mariboro!

Přijde dědeček na pravidelnou lékařskou prohlídku: Doktor ho prohlédne: "Tak dědo, to bychom měli, ale ještě budete muset přijít zítra abychom vám odebrali vzorky krve, moči a stolice." Děda: "Ale pane doktor, já zejtra nemůžu. Nestačilo by, kdybych vám tady nechal spodky?"

Z malého Janka je iba hlava. Su vianoce a Janko sa kotula smerom k vianočnému stromčeku. Chytí do úst svůj dáreček a zuby ho otvori. Zbáda obsah a zamutene hovorí: Do čerta, zase čiapka.

"Sire, pojedete letos na dovolenou i s lady?"

"Asi ne, Žan, kdo by se v mém věku vláčel po horách s urnou."

Život je pohlavně přenosná nemoc, která je vždy smrtelná.

INZERCE aneb NO NEKUPTÉ TO!!!

Prodám titulní stránky Blesku, ročník 93-95. Tel.: neznámý

Kdo má zájem o babičku na chalupu? 61 let. Hrádek nad Nisou, tel.: 46334 (*co takhle dědu, tátu nebo mámu, ty prodat nechcete?*)

Prodám různé odřezky 3 a 4 mm skla, za 1/2 cenu. A. Mercálek, tel.: (0424) 915 60

Betonové obrubníky 20*50 cm 25 Kč ks 40ks, dále pak volant na Ladu 1500. Tel.: (048) 486679

LB. 17 let. 185/75 student. Chtěl bych se seznámit s dívkou, která by mě trochu zaučila v sexu. Zn. Do 25 let. Čistota a diskretnost. Prý pohledný a mám smysl pro humor. Prosím foto. Tel.: 423986 (*Holky prosím, vrhněte se na toho vysmátého krasavce - ehm, nadřence*)

Připravila vaše vysmátá Michelle

Poezie

Magda Borová

Jsem

Jsme tvoje víra.

Ten znak zasazený do
kamení.

ta louže slz, ta čistá špína!

Jsem tvoje špatný svědomí.
Ta děvka, co se plazí kanály,
ta smrt, co se ti vysmívá,
ten souboj s rozumem.Jsem tvoje bolest.
Ten kovový skřípec ze dřeva,
ta hnusota, ta božská muka,
co tě trápí.Jsem tvoje naděje.
Ta černá vdova bez jedu
a holubice bez křídel.
ten křik z posledních sil.Jsem tvůj čas. Ten rozcválaný
blázen.
to srdce bez ducha.
ta nerychlejší smrt.Jsem tvoje tělo.
Ten nepopsatelný obrys.
ta vteřinový ručička.
to řadové číslo na běžícím
pásu.Jsem tvoje slabost.
Ten žebrák, co má milióny.
ta zkáza a zmar.
ten chůč, co tě děsí.Jsem tvoje smuténka.
Ta slza, co se skrývá uvnitř.
ten přenádherný cit.
to očištění.Jsem ty.
A ty jsi moje modlitba.

Jan Zrnovský

Vzpomínky

Schovávali si

vzpomínky
do domů.Celé světy
se vešlido malých
neobydlenýchpokojů
s pohodlnými

křesly

u krbů.

Všechny

sny

a přání

se smísily

ve vzduchu

a myšlenky

vyraželi

okna

a prchaly

do ulic.

Svět

se najednou

zdál

bohatší.

Tvář

V zrcadle

uviděl

svou

miadou

rvař.

Vzal si

klobouk.

plášť.

hůl.

A v novém

městě

zjistil,

že lidé

mají

stále

stejně

zvyky.

Bijí

jiné

pěstmi

do tváří.

Přišel

domů

a uviděl

svou

zestárlou

tvář.

Kristýna Bělecká

A tekly mi
neutěšitelné slzy
po bledých tvářích.

Seděla jsem

zbitá na ulici

a řvala o pomoc.

A vraždila jsem
z vlastního donucení
cizí

donucený život

žít a být.

A nikdo

si ničeho

nevším.

Všichni šli

jako loutky

vpřed.

Jako stádo

slepých zvířat

bez mozku

a bez citu

táhli po ulicích

tam a zase

zpátky.

Redakce děkuje autorům za
bohatou nabídku jejich děl a
vzývá další pisálky poezie:
nestyďte se, o nic přeci nejde!

Ironic

by Alanis Morissette

1. sloka

G C G Am
An old man turned ninety - eight,
G C G Am
He won the lottery and died the next day.
G C G Am
It's a black fly in your Chardonnay,
G C G Am
It's a death row pardon two minutes too late.
G C G Am
Isn't it ironic ... don't you think.

Refrén:

Am GC G Am
It's like rain on your wedding day
GC G Am
It's a free ride, when you already paid
GC G Am
It's good advice, that you just didn't take
B^m F G
Who would've thought ... it figures.

2. sloka:

Mr. Play It Safe was afraid to fly
He packed his suitcase and kissed his kids good - bye
He waited his whole damn life to take that flight
And as the plane crashed down he thought
" Well isn't it nice. "
And isn't it ironic ... don't you think.

Refrén:

Verse:
Am C
Well life has funny ways of sneaking up on you
Am
When you think everything's okay and everything's

C
going right
Am C
And life has a funny way of helping you out when
Am
You think everything's gone wrong and everything
C Am
blows up in your face

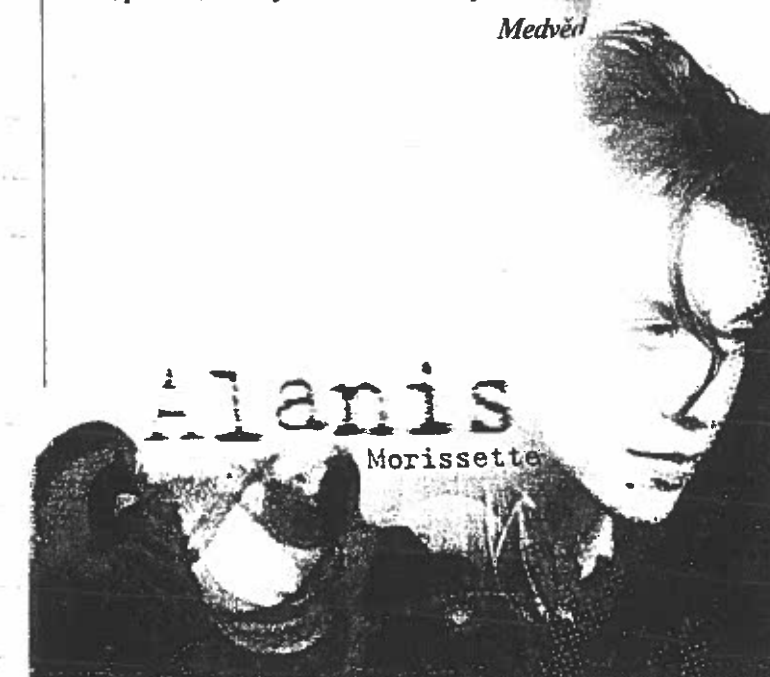
3. sloka
A traffic jam, when you're already late
A no - smoking sign on your cigarette break
It's ten thousand spoons, when the all you need is knife
It's meeting the man of my dreams
And than meeting his beautiful wife
And isn't it ironic ... don't you think.
G C G Am
A little too ironic ... and yeah I really do think ...

Refrén:

Verse 2:
Am C
Life has funny ways of sneaking up on you
Am C
Life has a funny, funny way of helping you out,
Helping you out ...

Berte, prosím, akordy s rezervou. Děkuji.

Medvěď

FAZOL, ČOČKA NEBO HRÁCH CITÁTY A POSTŘEHY

- 1) Posvátné město Jerusálém leží na břehu:
a - Středozevního moře
b - Mrtvého moře
c - řeky Jordán
- 2) Paleolit je doba:
a - železná
b - kamenná
c - měděná
- 3) Bolero je:
a - italská těstovinová pochoutka
b - španělský lidový tanec
c - klobouk argentinských pastevců
- 4) Ella Fitzgeraldová byla vynikající:
a - tanečnice
b - herečka
c - zpěvačka
- 5) Nejvyšší možná rychlost hmyzu ve vzduchu je až:
a - 36 km/h
b - 47 km/h
c - 58 km/h
- 6) Císařský vojevůdce Albrecht z Valdštejna byl zavražděn v Chebu roku:
a - 1911
b - 1917
c - nikdy
- 7) Nejlepší současná skokanka o tyči se jmenuje:
a - Štěpánka Hilgertová
b - Šárka Kašpárková
c - Daniela Bártová
- 8) Na povrchu oka je:
a - duhovka
b - rohovka
c - sítnice
- 9) Latinské "Aequalitas non parit bellum" znamená:
a - Rovnost neprodí války
b - Nic nestojí za nic
c - Umíráček zazní každému
- 10) Nejtěžší dřevo (1490 kg/m³) má:
a - smrk sitka
b - olivovník vyvřinolistý
c - palma rafiová

Otázka pro písemné odpovědi, které můžete odevzdat do rukou některého z redaktorů do 10. 4. 1997. Poté budou odpovědi slosovány a vítěz získává celoroční předplatné Luštěnin!

Londýnskou pevnost Tower chrání podle tradice:

- a - čtyři pitbullteriéri
b - šest havranů
c - tucet sokolů

Připravil Petr Váňa

Správné odpovědi: 4c, 2b, 3b, 4c, 5c, 6b, 7c, 8b, 9a, 10b

Jeden dotek přírody nás sbratřuje s celým světem.
-William Shakespeare

Hluboké city nepotřebují slova.
-Marianne Mooreová

Slov je sousta, ale činy jsou vzácné.
- Lech Walesa

I když nás naděje a věda zklamou, umění přežije.
- Janet Malinová, NY Times

Knihy jsou možná jediným opravdovým kouzlem.
-Alice Hoffmanová, NY Times

Každý den života ukládáme informace do paměti svých dětí.
- Charles R. Swindoll, The Strong Family

Je snadnější milovat lástivo jako celek než milovat konkrétního bližního.
- Eric Hoffer

Budeme-li hledat to nejlepší u jiných, můžeme objevit to nejlepší i v sobě.
- William Arthur Ward

Kvůli pohodlí často zapomínáme na to, co je správné.
- Bodie Thoene, Warsaw Requiem

Úspěch je vždy dočasný, v konečné bilanci zůstane jen váš charakter.
- Vince Gill

Co je nejdůležitějším úkolem školy? Pomáhat studentům, aby se zbavili závislosti na formálním vzdělání.
- Paul E. Gray, Technology Review

Svoboda nespočívá v tom, že bychom si dělali, co se nám zlíbí, nýbrž v právu udělat to, co bychom měli.
- Jan Pavel II.

Chcete-li zvětšit svůj svět, stačí, když prostě uznáte světy všech ostatních.
- Jeanne Marie Laskasová, Washington Post

Jak se učit na střední škole

Zásady správné přípravy do školy

1. Domácí příprava, tj. vlastní adaptace látky přednesené ve škole, je na střední škole nezbytnost. Měření ukazují, že prospěch na střední škole je více závislý na délce domácí přípravy než na míře nadání. "Norma" pro studenty, kteří chtějí mít jedničky (resp. 10, 9, 8) a dvojky (7, 6), je cca 2-3 hodiny domácí práce denně.

2. Domácí příprava začíná pozorným sledováním školního výkladu. - spoustu času a energii vám ušetří správné vedení poznámkových sešitů, takové, které grafickým členěním odpovídá logické strukturu výkladu.

- zaměření pozornosti na tzv. "klíčové informace" - významné body tématu (např. příčiny jevu, o němž je výklad, podstatný znak jevu, jeho zařazení do systému ...)

3. Domácí příprava by měla začít ještě ten den, kdy byla látka ve škole vyložena. Ušetříte si tak spoustu času a navíc získáte příznivější mínění o svých schopnostech.

4. Každý den v týdnu by měl mít svůj stálý čas, kdy sedáte k učení. Tedy podle rozvrhu a mimoškolní činnosti budete např. každé pondělí začínat v 17.00 hod., každé úterý v 16.00 hod. atd. Je to další trik, jak pomoci sobě samému.

5. Důležité je i řazení předmětů uvnitř časového bloku. Nikdy nezačínáte pro vás nejobtížnějším. ztratili byste náladu a sebevědomí. Začnete tím, který vám jde snadno. Úspěch posílí vaši vůli (nejlepší doping je úspěch, pamatujte si to) a také budete mít pocit, že z hory práce před vámi už něco ubylo. Učivo na pamatování (jazyky, dějepis, literatura) střídáte s učivem na uvahu a úsudek (matematika, fyzika, chemie).

6. Při každém osvojování učiva si představujte, že budete mít na dané téma referát. Připravte si látku ke zkoušení tak, aby vám profesor nemusel do zkoušení zasahovat. To předpokládá správně sestavený výklad, tj. takový, kde se na prvním místě říká ony "klíčové informace" o podstatě a podstatných souvislostech tématu a teprve potom se přechází k popisům, detailům, obsahům literárního díla, vymezení platnosti či funkce.

7. Další rady ke studiu:

a) Nemusíte se učit v naprostém tichu, ale velice varujeme před pop music. Zkuste si poctivě přiznat, že odvádí vaši pozornost, připomíná zážitky a vzpomínky na ně, což je sice příjemnější než učení, ale vy máte v dané chvíli umysl se rychle naučit. Tak si práci neztěžujte.

b) Jazykům se učte vždy nahlas a nebraňte se memorovat celé původní texty v cizím jazyce. Utkvějí vám v hlavě správná spojení a používané výrazy a lépe se tak zmocníte toho, čemu se říká "duch" daného jazyka.

c) Sobotu a neděli fešte tak, že jeden den se nebudete učit vůbec - nejlépe v sobotu - druhý den však začnete s učením nejčasněji, nejlépe kolem 9. hodiny. Bylo by smutné, kdybyste teprve ve volném týdnu před maturitou učinili objev, že od 8.00 do 12.00 se udělá neuvěřitelné práce a že tou dobou je člověk jakoby i nějak nadanější.

8. Další rady do života:

a) Aktivita při školním výkladu není šplhání, ale rozumná činnost sloužící k ujasňování vykládaného a jako informace vyučujícímu, zda podal výklad srozumitelně. Naopak ve vlastním zájmu byste se měli dotazovat co nejvíce. Všimněte si, že schopní lidé se často ptají.

b) Při vyvolání zachovejte stoický klid, neobracejte oči v sloup, nedělejte odevzdané výrazy, nevydávejte útrpné vzděchy, netvařte se jak štvané zvíře. To vše prozrazuje vaši nejistotu a u profesora prohráváte už v prvním kole.

c) Nejde-li vám nějaký předmět obzvláště, seznamte se orientačně s probíranou látkou např. pomocí učebnice ještě před školním výkladem. Ne proto, abyste dělali, jako že jste na vše přišli dávno sami, ale aby výklad padl do připravené půdy.

d) Když ve škole neumíte nebo máte pocit, že se vám stala krivda, netvařte se zarytě a taky za profesorem neběhejte, nepřete se s ním - vy na jeho místě byste těžko ustoupili - a nepokažte vše ještě víc málo duchaplným vysvětlováním. Raději se na příští hodinu, a na všechny příští hodiny, pořádně připravte a všemi přijatelnými prostředky dopomáhejte vyzkoušení. Je to jedinná účinná rehabilitace.

Zpracováno podle pražské pedagogicko-psychologické poradny, Praha 4
Materiály dodala Středoškolská pedagogicko-psychologická poradna, 466 01 Jablonec nad Nisou, Třída 5. května 31, telefon: 0428/213 82

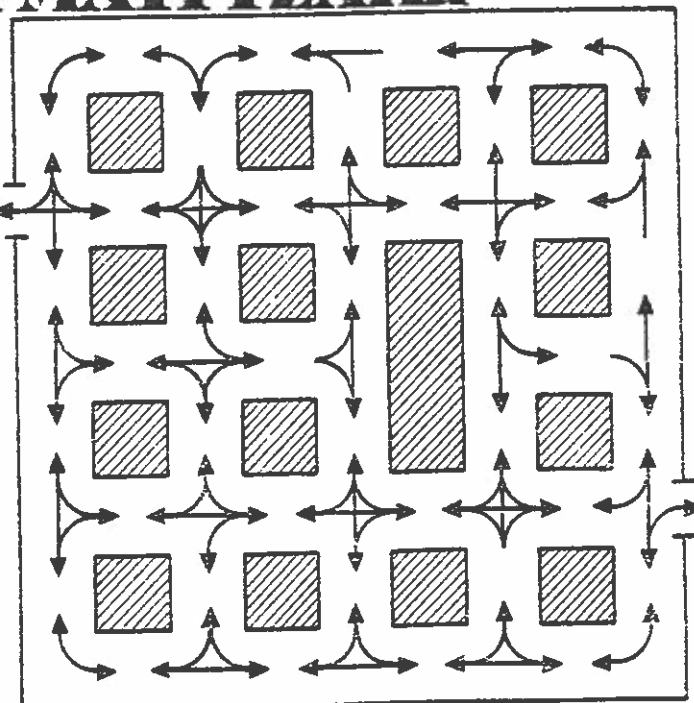
KOUTEK MATEFYZÁKŮ

1. Úkol, který před lety předložil přátelům osamělých her Robert Abbott, patří vlastně mezi bludiště. Na první pohled se zdá Abbottův plánek velmi jednoduchý, ale když se člověk seznamí s "pravidly hry", pozná, že cesta tímle prostinkým bludištěm je po čárkách těžká. Značky na každé křižovatce totiž ukazují, kterým směrem je další pohyb dovolen a kterým zakazán.

Abbott doprovodil svůj hlavolam zábavným libretem. V kteremsi americkém městě se stal náčelníkem dopravního inspektorátu známý šprymař. Dlouho přemýšlel nad novým dopravním systémem v městských ulicích a jednoho pondělního rána překvapil své spoluobčany desítkami nových dopravních značek. Značení bylo tak komplikované, že od té chvíle nikdo nedokázal projet městem bez dopravního přestupku. Policie ovšem od každého, kdo nedbal některé značky, vybrala okamžité pokutu a město z toho mělo velký prospěch. Až do konce týdne se zdálo, že pokutě neujde žádný řidič. Ale pak vjel do města lakomý farmař, který si předem opatřil tajný plánec ulic s novými značkami. A tomu se k udivu všech občanů podařilo městem proklíčkovat a neporušit přitom jedinou dopravní značku. Kudy farmař jel? Dokažeš zopakovat bloudění jeho stare fordky městskými ulicemi?

2. Po prázdninách se sešli v nové škole na sídlišti tři chlapci, kteří se znali ze sportovního klubu. Jedničkář Skokan, průměrný žák Kopal a propadlík Plavec. "To je divný," povídá atlet, okresní přeborník ve skoku dalekem, "máme sportovní jména, každý z nás pěstuje některý z těchto tří sportů, a přitom žádný nedělá ten sport, na který ukazuje jeho jméno." "To je fakt," přisvědčil mu Plavec. Jaky sport pěstoval propadlík? A jaký jedničkář?

M. Zapletal-Kniha Hlavlomů

Odezva na článek Adama Šury:

Asi je to tak. A jelikož Golet a Hůlku navštěvuji, vím, že se tam dají velmi lehce sehnat drogy jakékoli barvy, chuti a účinku. A ví to také mnoho dalších lidí. Znam dokonce několik takových, kteří na to šeredně doplatili a také mnoho dalších lidí, kteří na to teprve možná šeredně doplatí. Ale co? Kam máme teda jinam chodit? Vražda je moc malá a v Kůlně jsou stejní lidé jako v Jazzu. A móda a potřeba bytových mejdanů už pomínula. (Mezi námi se tam někdy děly i horší věci). A do kaváren, kde sedí senilní stařenky se nám nechce. Někdo chodí taky do Bazaru, kde to je ale, taky jak všichni víme, ještě horší. A někdo zase na diskotéky, kde se ale zase hraje techno. A drogy jsou všude stejně lehce sehnatelné. Záleží pak jen na nás, jestli si je koupíme, nebo ne. Zkrátka kluby a jejich

navštěvníci jdou dle stylu života. Možná by bylo velmi zajímavé o tom napsat víc. Já se zde chci ale zabývat něčím jiným. Ale takový to prostě je. Spiš bych se ptala proč to takový je? Myslím, že to je mnohem podstatnější, než to, jaký to je. A upřímně řečeno, já nevím. Jen vím, že to je lidmi, protože lidi drogu vymysleli a sami ji začali užívat. A to i přes to, že vědí do čeho padají. Protože začali chodit do takových klubů jako je Golet a Hůlka, které jim slouží jako náhražka života, ovšem nevím, zda smysluplného.

Anebo takto. Protože začali chodit do takových klubů jako je Golet a Hůlka, které jim dodávají smysl života. Jelikož si myslím, že smysl života je pro každého v něčem jiném, nezavrhují nikoho. Já tam taky chodím. Ovšem nepovažuji to ani za smysl, ani za náhražku. Spiš

za součást svého dne. Setkání s přáteli, popovídání si s nimi, zábavu a poslech rockové muziky, popřípadě jazzu. A chodí tam mnoho zajímavých lidí. Ovšem musíte si je "najít".

A chodí tam i mnoho lidí, kteří tam "nemají co dělat". A to zase štvě mě. Protože ti lidé, jsou tzv. strženi masou a mnohdy ani nevědí, proč tam s tím púllitrem a cigaretou sedí.

Dokaže-li mi někdo na mou otázku odpovědět, chce-li někdo něco dodat nebo vyvrátit, ráda si to přečtu v dalším vydání LUŠTĚNIN.

Toto nemá být ani reklama, ani noc jiného kteréhokoli z podniků zde jmenovaných.

Kristýna Bělecká

VOLEJBAL a FOTBAL

Kdo by se odvážil při pohledu na euroregionální volejbalistky tvrdit, že to vyhraje. Nejednomu nadšenci musel ztuhnout úsměv na rtech, když nastoupilo družstvo několika-metrových děvčat, vykazujících jistý vysoký stupeň profesionality, kterému náš team nebyl schopen konkurovat ani při nejlepší vůli. Zdálo se, že v rámci zachování tradic opět odejdeme poraženi na hlavu s pověstí nespportovních lemplů.

Zatímco parkety tělocvičny týraly dunivé smeče, procházeli ochozy kluci fotbalisti a už předem obhajovali svou porážku v očekávání neporazitelného soupeře. Nálada by v takové situaci měla klesnout pod bod mrazu, ale přesto nám přidělený ochoz zcela odpovědně bouřil. Snad aby ukázal, že aspoň rvát umíme lépe. V tu chvíli jsme vůbec drželi nějak více pospolu. Zpružené obličejové machrů, co dávají najevo, jak je takové třeštění pod jejich úroveň, nebyly k zahlédnutí. Ať primán či profesor, všichni se snažily podpořit nebohé holky, které neměly proti těm vytrénovaným smečářkám šanci. I když

se držely statečně, probíhal zápas stylem bum, prásk, smeč, bod. Celková porážka se zdála být zcela jistá.

Pak se ale parkety změnilly v sytě zelený trávník, na který nastoupilo jedenáct v pravdě rozhněvaných mužů, připravených bit se až do hofkého konce a mě nezbyvá, než hýřit superlativy. Ta hra! Jakoby míč byl s námi. Soupeři se ani nedostal pod nohy, abychom jim byli nějak zásadně ohroženi. Agresivní taktika vylimovala vidinu prohry na jakousi vzdálenou chmuru, která vzniká směšným nedopatřením. Akce střídala akci a chlapci se ukázali jako rovnocenní hráči s citem pro spolupráci. Sem tam sice někomu nespportovně podkopli nohy, ale omluvme to vypjatosti situace, neboť ještě dlouho se zdálo, že se soupeř může vzpamatovat. Inu, nevzpamatoval se a konečné skóre 6:0 podtrhlo se zadostiučiněním celou akci. Pohár tedy patří PG. Udál se takový malý zázrak. Ještě jich je potřeba několik a bude náš for ever.

A. Šára

LET's **GO** LET!

19. 2. Pěťa Crazy Show (rockotéka)
 21. 2. Circus Prague
 22. 2. C.C.C.
 26. 2. Smash Dance Action (rockotéka)
 28. 2. Pohromadě na přehradě

POZOR! Změna provozní doby:
 pondělí - čtvrtek 18-03 hod. (minimálně)

pátek, sobota 18-06 hod. (minimálně)

RH JAZZ CLUB

- 18.2. ve 20.00 R. Balcar
 Trio
 21.2. ve 19.00 Cricets
 22.2. ve 20.00 Boby Houda a hosté - Petr Seidl - kytara, Zdeněk Matoušek - klavír
 28.2. ve 20.00 In Trio - Adam Tvrdý - kytara, Otto Hejnic - bicí

Experimentální studio v PKO

- 19.2. v 18.00 Koktejl hudební mládeže
 20.2. v 19.30 Burianova kulturní ozdravovna - setkání s Janem Burianem
 21.2. v 19.30 Jen tak
 24.2. v 19.30 Indie všední a duchovní - zážitky z cesty Věry Kučerové
 25.2. v 19.30 Big Bang! - videoaktuality ze světa rock. hudby Sepultura Live'96
 26.2. v 18.30 Copánek - měsíčník o přírodě, muzice a putování se skupinami Corall a Burlesco
 27.2. v 19.00 Těla-Těla-Těla - Chinaski a další hosté na křtu nového CD (sál PKO)
 27.10. v 19.30 Nová Gaya - další setkání

Výjezdová výuka, kursy, zahraniční výměny:

- sekunda - lyžařský kurs - 26. leden - 1. únor 1997
- tercie - kulturně-historický kurs (Praha) - duben - květen 1997
- kvarta - vodácký kurs - červen 1997
- kvinta - lyžařský kurs - 26. leden - 1. únor 1997
- sexta - umělecký kurs - květen - červen 1997
- septima - turisticko-ekologický kurs - červen 1997
- výměna - St. Gallen - sexta, kvinta - 26. - 31. května

Konec školního roku: 27. června 1997

Pegylie 96: 26. června 1997

Trimestry: 1. trimestr: 2. září 1996 - 29. listopadu 1996

2. trimestr: 2. prosince 1996 - 31. března 1997

3. trimestr: 1. dubna 1997 - 27. června 1997

Trimestrální testy: 18. - 22. listopadu 1996

10. - 14. března 1997

9. - 20. června 1997

WANTED**GOOD AUTHORs**

Redakce Luštěnin hledá schopné autory všeobecného zaměření. Neklademe si žádné podmínky, jen nedočkavě čekáme na další pomocnou sílu. **Zájemci necht' se hlásí na hlavním velitelství redakce, tzn. v kvintě.**

1 000 000 \$

Luštěniny - časopis závislý pouze na činnosti redakce, jinak naprosto volné orientace. Číslo druhé, ročník 4., vydáno 14. pátek, únor L.P. 1997. Na tomto čísle Luštěnin **spolupracovali:** Petr Váňa, Pavel Svoboda, Adam Šůra, Magda Borová, Ivan Bernátek, Kristýna Bělecká, Honza Zrnovský, Lukáš Merz, Míša Kovářová, Hanka Fejřřová **sazba** Petr Váňa, **tisk** Petr Váňa, Pavel Svoboda, Jiří Fiala, **korektura** prof. Šiftová. **Náklad 40 výtisků.**

Orientační adresa: Podještědské gymnázium, Sokolovská 328, PO BOX 247, Liberec 13, 460 13.

Únor 97**L & V****kina Liberec****KINO VARŠAVA**

Nejasná zpráva o konci světa 14. - 19. 2.

- 17.00 a 20 hodin

Premiéra filmu ČR v režii Juraje Jakubiska

Dernier Metro (Poslední Metro) 20.2.20hod.

Mimořádná projekce francouzského filmu.

Byl jednou jeden polda II 21. 2. - 2. 3.

- 17.45 a 20 hodin

Premiéra nového českého filmu J. Soukupa

KINO LÍPA

Den nezávislosti 17. - 19. 2. - 17.30 a 20 hod.

Denní světlo 20.2.- 2.3. v 17.30 a 20 hodin

Katastrofický film USA v hlavní roli Sly Stallone

Vyzíváme ke sbírce přečtených časopisů do studovny. Jak jste sami poznali, jedná se o dobrou nápiň volných hodin. Buďte ale ohleduplní, časopisy netrhejte a vračejte. *Děkujeme vám.*

Dotazník

Jméno (není nutné): _____

Třída: _____

Čtete "pravidelně" Luštěniny: ano - ne

Které rubriky vás svým obsahem zaujaly:

Které rubriky naopak nečtete:

Chybějí vám některé rubriky, které:

Jaké články byste rádi uvítali na stránkách tohoto časopisu:

Luštěniny by měly být: měsíčník, dvouměsíčník, tříměsíčník, občasník (zakroužkujte)

Vyhovuje vám rozsah Luštěnin, kolik stran pokládáte za optimální: _____

Grafická úprava je: vyhovující - nevhovující, změnil bych: _____

Stačí textová forma nebo byste uvítali větší počet obrázků: _____

Co vás na nových Luštěninách potěšilo: _____

Co vás znechutilo: _____

Další připomínky: _____

Vyplněné dotazníky můžete odevzdat v kvintě některému z redaktorů. Předem vám děkujeme za přínosné připomínky a doufáme, že vám v budoucnu v mnohém vyhovíme.

Luštěniny